

L' ART DEL PAGÉS

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA

REMEYS CONTRA LA FILOXERA

CONFERENCIA DONADA 'L 25 DE NOVEMBRE PER LO CATEDRÁTICH DE HISTORIA NATURAL DEL INSTITUT PROVINCIAL DE BARCELONA, DON MANEL MIR Y NAVARRO EN L' INSTITUT AGRÍCOLA CATALÁ DE SANT ISIDRO, SEGONS NOTAS TAQUIGRÁFICAS DE NOSTRE SERVEY PARTICULAR.

Senyors: Regla es del ben dir comensar sempre per un exordi encomiástich del assumpto que 's va á tractar, y es fins á cert punt una práctica la de interpretar la benevolencia del auditori. Aquesta benevolensa s' impetra moltes vegadas sols per un acte de cortesía y en moltes ocasions per un acte de falsa modestia; pero jo per desgracia no 'm trobo en aquest cas, porque vostra benevolensa la necessito y espero meréixela; porque s' ha de veure en lo que jo diga, per una part, la bona fe que m' anima y per altre la necessitat que avuy, més que may, tenim d' ocuparnos del assumpto que 'm proposo tractar, assumpto que es tan important, revesteix tal interés, que per sí sol se recomana. Hem de parlar de lo que podém esperar dels ceps americans, hem de parlar de la necessitat que tenim de conservar los nostres ceps y n' hi ha prou ab lo sol anunciat del tema pera que 's comprega quinas son las duas cuestiones, las duas plagas que están amenassant avuy á nostra principal riqueza, y la están amenassant de mort. Aqueixas duas plagas tots vosaltres las coneixeu: una d' ellas es la desdixada base quinta, que si la nació la estableix á mon modo de veure, se suicida. No vos parlaré d' ella per la circumstancia de que no es lo meu objecte, pero he de parlar de la segona plaga que ataca directa, immediatament á la principal riqueza agrícola é indirecta y mediatament á totas las demás riquezas ó fonts de producció.

Per consegüent fácil vos será comprendre, tal com se presenta la cuestió, que es gran veritat lo que he dit, que l' assumpto es dels que per sí sols se recomanan. Pero no podém entrar á dilucidar l' objecte de nostre tema, sino que es precis determinar avans l' estat actual de la invasió filoxérica, y més encare nos es convenient resoldre si hem de batre 'ns en definitiva ab ella

encarnissadament dir alguna cosa sobre 'ls medis que s' han d' emplear, tant pera impedir sos atachs com pera oposarnos á son desarrollo.

Avans de que 's conegués cap taca filoxérica á Catalunya com are per desgracia nostra tantas ne coneixém, tingui la honra de dir que hi havia necessitat d' emplear medis pera combátrela y evitar que vingués. Vaig exposar ja llavors una pila de medis que 's judicaren oportuns pera evitar que se introduhís entre nosaltres aquella desgracia; no 'm vaig contentar ab aixó, sino que després en la comissió de defensa contra la filoxera, vaig proposar y fou acceptat per unanimitat, la necessitat de crear brigadas de vigilancia, y no solzament vaig proposar las brigadas sino que vaig establir la manera com debía verificarse la vigilancia á las primeras sospitas d' haverse introduhit en algun punt la filoxera. Se determiná que s' elevaria á la superioritat la proposició: resultat zero; res s' ha fet. Més tart, en Mars del any passat, vaig tenir noticia de que s' havian introduhit á Barcelona en sols un mes, passa de 700,000 kilos de patatas importadas de Fransa. Ademés sabia jo que 'ls mateixos interessats en que no vingués la fatal plaga, preñian aquell element que havia vingut de Fransa, contingut en embalatjes contumassos, y ningú procurava evitar sa entrada ni directa ni indirectament. Vaig formular una proposició en la mateixa Junta de defensa, la que estimá oportú que s' establissen una especie de celadurias y no solzament que s' establissen las celadurias, sino que s' obligués á experimentar ó sufrir una desinfecció á totas las substancias contumassas en los punts que podían determinarse perfectament. Aquesta proposició fou també acceptada unánimement y elevada á la superioritat, pero ara es la hora que no s' ha fet res en aquest sentit.

No he parat aquí; he estat sempre ull-alerta y ab lo major desitj d' evitar per tots los medis que estiguessen á mon alcans que vingués la desgracia, y en la Junta de defensa he fet tot lo possible també pera reunir medis ab que prevenir desde un principi, si no 's podia evitar lo desarrollo de la plaga.

Hi hagué necessitat de gestionar d' una manera activa pera poder determinar de quins medis podíam disposar á fi de poder fer alguna cosa en busca dels mateixos. Ara gracias á Deu tenim aquestos medis en la Junta de defensa, y aquesta mateixa setmana ha tingut duas sessions bastant llargas: en la una s' ha determinat que un individu vocal de la mateixa Junta de defensa se trasladés al Ampurdá pera poder determinar quina extenció era convenient arrancar ó preparar d' alguna manera pera evitar que s' introduhís á Barcelona la plaga que tenim ara en la provincia de Gerona. Ademés s' ha determinat que s' uneixi als vocals un enginyer, pera que d' una manera

oficiosa preparin lo terreno pera suavisar las asperesas y dificultats que 's podrián oposar per part dels mateixos pagesos. A tot aixó s' ha cregut indispensable dirigir consulta al govern á fi de que determini los medis de detenir la invasora plaga, pero entre tant, aquesta avansa d' una manera iressistible, y dintre poch la tindrem aquí, si ara está circunscrita en determinats punts. ¿Sabéu quina extensió abrassan las vinyas filoxeradas? Donchs hi han filoxeradas ó á lo ménos ab indici de la fatal plaga 16,800 hectáreas de vinya. Aixó es assombrós, pero es la veritat, y aquesta estensió ¿en quant temps ha estat invadida? En poch més de dos anys. ¿Y quins medis tenim precisament pera contrarestrar aquesta invasió? Ja ho veurém en lo curs d' aquesta conferencia. Hi ha efectivament alguns medis, no ben positius per cert, d' evitar que s' estenga la filoxera, pero no n' hi ha prou ab aquestos medis, perque no solzament está invadint aquesta plaga nostras vinyas de diferents punts de las provincias catalanas, sino que també, con. sabéu vosaltres per part de Portugal va estenentse, y 's tem que adquireixi proporcions alarmants. Fins hi ha una indicació de que per la part de Navarra se tem que s' hi hagi introduhit. Es á dir que la filoxera va estrenyentnos, va invadint nostras fronteras y estenentse per l' interior, é indubtablement consumirá nostre primer element de riquesa, nostres vinyats; per consegüent entench que hem de lluytar ab totes nostras forsas pera evitar que aixó succeheixi, y combatre ab tots los medis que se 'ns ofereixin á fi de que no sia possible tal desastre.

Se 'ns han ofert medis; pero 'ls fets per desgracia parlan més alt; ells nos están dihent que podíam haver evitat en gran part lo que no s' ha evitat. Al mateix temps que veyém aquest horisont tan negre, al mateix temps que veyém que en realitat la filoxera 'ns va sitiant y consumint nostres vinyats, aquest element de riquesa, es desconsoladora la situació en que 'ns trovém relativament als medis que tenim pera oposarnoshi una vegada invadit un país qualsevol ó pera impedir que la invasió vagi endavant.

Jo, senyors, he llegit las conferencias ó discussions que hi ha hagut en lo darrer congrés filoxéric de Bourdeaux, y francament dech confessar que com á conclusió, després de tant com s' ha parlat, no se 'n treu en net més que 'l dubte; no 's trova cap element positiu.

Aquest es l' estat actual; no obstant s' ha d' intentar l' evitar aquesta desgracia que 'ns amenassa, y, com ja anteriorment vos deya, dos elements s' oviran que podrián posar algun aturador á la devastadora plaga, y aquestos dos elements son; per una part la plantació en nostres vinyats de ceps americans, y per altre 'ls insecticidas. D' ells tinch d' ocupar-me, y ara vaig

à entrar precisament à dilucidar la cuestió que he proposat en lo tema.

Tinch de fer una advertencia: mon objecte no es fer un discurs ab pretensions, sino que sols vull donarvos una conferencia familiar, dihent sobre 'l tema indicat tot lo que mon parer puga donar ó hagi donat ja algun resultat práctic; per consegüent tingas en compte que tot lo que diga, com he manifestat ja, ho exposaré portat pel meu bon desitj.

Ceps americans, he dit, y ara pregunto. ¿Qué podém esperar dels ceps americans? Pera poder dilucidar aquesta cuestió, jo entench que han de resoldres los següents punts:

I. Si 'ls ceps americans son verdaderament indemnes.

II. Si las condicions de nostra terra son apropiadas pera 'ls ceps americans.

III. Calitat del fruyt que produheixen y necessitat dels empelts.

IV. Manera de reproduhirse é inconvenients que ofereix la reproducció per llevar.

V. Dificultats que ofereix la práctica dels empelts.

Primera cuestió: *si son realment* indemnes los ceps americans. Per de prompte hem de determinar que enteném per esser indemne una planta, y després veurém si tenen aquesta propietat los ceps americans.

Per *indemne* entench lo cep ó planta en general que no pot baix cap punt de vista cambiarse en sa manera de viure. Jo entench que 'ls ceps, jo entench que 'ls vegetals son indemnes, ó dich que una planta es indemne quan una malaltia, un insecte, criptógama ó qualsevol altre element s' uneix á ell y no obstant y aixó aquella criptógama ó insecte ó no viu sobre 'l vegetal, ó viu 'l vegetal vida independent d'aquestos elements. Aixó es lo que jo entench per indemnes.

Donchs bé; determinada la cuestió baix aquest prisma, la indemnitat la fan consistir uns en la duresa de la part llenyosa de la soca del vegetal ó cep; altres en que á consecuencia de que 'ls ceps americans han nat y viscut en un punt ahont hi ha la filoxera s' hi han com acostumat ó avesat; y tenint en compte que la naturalesa proporciona sempre remeys pera contrarestrar qualsevol atac á la vida, s' han com si diguessen, avesat á viure no obstant y las filoxeras; y diuen altres, que segons en quins terrenos, quan una arrel queda destruhida per la filoxera, lo vegetal treu altras arrels y á n' aixó 's deu que no 's mori; y afirman altres; es que hi ha certas menas, castas ó rassas... y aquí tinch de fer una petita digressió.

Sempre que parli de castas ó rassas no es que ho confongui ab la idea de varietat ab la que comunment se confonen: la casta ó rassa, sia de cep, sia de vegetal, sia de un ser viu de

qualsevol mena, estriba precisament en aquelles modificacions que pot presentar lo ser viu, que no alteran las condicions de especie, pero que son persistents per generació, mentres que la varietat precisament estriba en modificacions que tampoch alteran la especie, pero no son persistents per generació. Aixó es molt important, perque segons sia condició de rassa ó de varietat podém estar segurs de que la planta tendirà á conservar ó á deixarla per generació. La varietat es mutable; la rassa ó casta es inmutable per generació.

Ara bé; diuhen alguns: la indemnitat de tal ó qual rassa ó casta es filla precisament de sa conformació: hi ha un such aspre, més ó ménos ácit que repugna al insecte, y per consegüent l'insecte no pot viure en l'arrel y's mor; y diuhen altres que aixó prové de la quantitat de rehina que entra en la composició del mateix cep ó vegetal.

Resultat: que no hi ha concordancia; es á dir, que no hi ha unitat en lo concepte que mereix la causa de la indemnitat. Y ¿sabéu vosaltres perquè? Precisament no hi ha concordancia perque res se sab de cert; perque lo que ho sembla avuy, demá es atacat; aquesta es la veritat.

(Continuará.)

NOTICIAS AGRÍCOLAS

E. P. D.—Tenim lo sentiment d'anunciar á nostres lectors la mort del actiu y laboriós agricultor D. Francisco Domingo y Garriga de Sant Quirce de Besora, á la flor de sa edat y cuan debian comensar á tocar-se 'ls resultats de las innovacions que havia introduhit en son pays en materia de conreus y demés coneixements posats en planta en la seva hisenda nomenada «La Coromina.»

Es una pérdua pera la agricultura pátria, que tots debém anyorar.

¡Deu l'haja perdonat!

Rahims frescos.—La manera de conservarlos, es tallar lo sarment del qual ne penjan un ó mes, ficar l'extrem de dit sarment dins d'una ampolla plena d'aygua á qual fons s'haurán tirat cinch grams de pols de carbó y un pessich de sal.

Conservació dels melons.—Se colocan en una caixa perfectament rodejats d'arena fina, ó lo que es millor, de serraduras y pols de carbó, ab qual embalatje's conservan en bon estat durant bastant temps, debent evitarse que sobre la fruyta obri la humitat ó'l calor, com també resguardarla de cops que podrián iniciar la putrefacció.

Oli-Roux.—De Marsella 'ns comunican que Mr. Poubelle, Prefecte del Departament de las Bocas del Ródano ha fet una visita, purament particular, á las vinyas de Saint Henry tractadas pe'l procediment de Mr. Alexis Roux, acompanyat de Mr. lo doctor Sicard, director de la part técnica del camp d'esperiencias del Comité central d'estudis y vigilancia de la filoxera en aquell departament. L'objecte de dita visita no

ha sigut altre que cerciorarse dels resultats obtinguts en las probas fetas ab l' oli-Roux sobre las vinyas atacadas per la filoxera.

Aquesta persona, de competencia en los assumptos d' agricultura, quedá admirat dels resultats que va presenciar y demostrá lo molt satisfet que quedava del invent, espessant que 'l creya cridat á prestar, ben aviat, grans serveys als vinyats y á la vegetació en general.

ESTAT DE LAS CULLITAS.—FIRAS Y MERCATS.

Per tot arreu comensan á prepararse pera la cullita de la oliva. En los termes de Valencia s' ha donat ja comens á la elaboració del oli en los molins, que en aquesta campanya sembla que estarán oberts durant molt temps. No en todas las comarcas vé per un igual la cullita de la oliva; puix mentres en unas apareixen las oliveras plenas de fruyt, en altres apenas se recolectará lo precís pera 'ls gastos del conreu.

En cambi, las noticias rebudas de Jaen no poden ser més satisfactorias. La oliva nomenada *negreta* s' ha desenvolupat en grau extraordinari, promentent un gran rendiment d' oli. En cambi la cullita en Sevilla ha resultat bastant escassa.

En Novelda y la major part dels pobles de la provincia d' Alicante, la oliva vé tant avansada, que la recolecció s' haurá fet ab més d' una quinzena d' anticipació á la época del any passat.

En l' Alt Aragó, la cullita d' oliva 's presenta escassíssima; en la Rioja bona; en Navarra regular.

Figueras.—En lo mercat del dia 1 del corrent se feren als preus següents, los articles que á continuació s' expressan:

Blat, á 26'25 pessetas l' hectólitre.—Mestall, 21'88.—Séfol, á 18'75.—Ordi, á 13'13.—Cibada, á 11'88.—Blat de moro, á 18'13.—Mill, á 20.—Panís, á 23'13.—Fasols, á 32'50.—Ciurons, á 37'50.—Fabas, á 17'50.—Fabons, á 18'75.—Vi, á 36.—Ayguardent, á 75.—Oli, á 74'62.

Olot.—La fira del dia de Sant Andreu estigué sumament animada y concorreguda, tant que hi hagué moltes transaccions tant en bestiar de llana, com bovi y mular. Los preus del mercat del divendres dia 2, foren:

Blat de 1.ª, de 82 á 89 rals la quartera de mida nova.—De 2.ª, de 78 á 86.—De 3.ª, de 74 á 82.—Mestall, de 66 á 74.—Blat de moro, de 51 á 58.—Fajol, de 48 á 52.—Monjetas, de 76 á 100.—Ordi, de 46 á 50.—Séfol, de 60 á 64.—Mill, de 56 á 60.—Panís, de 76 á 80.—Fabas, de 60 á 64.—

Cibada, de 40 á 44.—Blat fort, de 68 á 72.—Id. ab ordi, de 44 á 48.—Id. ab vessas, de 56 á 60.—Vessas, de 60 á 64.—Ous, de 36 á 38 quartos la dotzena.

Vich.—En l' últim mercat, celebrat lo dia 3 del actual, regiren los preus següents:

Xexa á 17'75 pessetas la quartera.—Forment, á 16'50.—Mestall, á 12.—Séfol, á 10'50.—Ordi á 9.—Cibada, á 7.—Espelta á 5'50.—Blat de moro, á 12'50.—Mill á 12.—Fajol, á 11.—Fabas, á 12'50.—Llegum, á 12'50.—Fasols, á 20.—Ciurons, á 20.

Vinaroz.—Lo preu de las garrofas es de 5 3/4 rals arroba; lo blat de moro 's cotisa á 12 rals lo decalitre; lo carbó de 5 á 5 y 1/2 rals la arroba. Respecte al vi s' ha encalmat bastant son preu pagantse de 12 á 14 rals *canter* segons classe.

Las olivas, aquest any s' han de cullir avans de temps, puix los estor-

nells que passen per aquí en grans bandadas acaban ab ellas; la cullita d' oli serà bastant abundant.

Valencia.—Diuhen d' aquella marina, que terminadas per complert las operaciones de recolecció y embarch de la pansa, sols mereix notarse lo final, un tant desastrós, que han tingut las operaciones mercantils en Inglaterra en la venda d' aquest rich fruyt. Durant tota la temporada han sigut satisfactoris los preus en aquells mercats, y com es consegüent, exigia 'l pagés al comerciant de 100 á 120 rals per quintá, preu que estava en relació ab los allá obtinguts. Quan menos s' esperava, quan lo fruyt estava ja tot en mans del comers, han suferit los mercats inglesos una gran baixa, que ha llastimat los interessos de molts comerciants. Los banchs també 's resenten, puix tindrán que rendir comptes als culliters de pansas escullidas, á menor preu que 's cotisava en aquesta plassa la pansa ordinaria.

La sembra del blat s' ha acabat felisment.

La garrofas se venen á 6 rals la arroba, aixó es, mes baratas que en la cullita.

La cullita d' oli nul·la per complert.

Lo blat de moro escás y car, puix se ven á 16 rals la *varchilla*.

La taronja s' está venent á 16 y 17 pessetas lo miler, preu que aquí 's té per excel·lent.

La fira de Covas de Vinromá.—Aquesta població, situada en lo Maestrat, inaugura fa tres anys una *Exposició y mercat de bestiar*, que ha sigut en lo present molt concorreguda de forasters y tractants. Ja ab anticipació aquell Ajuntament, comprenent sos veraders interessos, invitá á totes las autoritats de la provincia, als principals tractants en bestiar y capitalistas, repartint ab profusió elegants cartells y tarjetas particulars, baix la sábia máxima de que *'l que mes anuncia mes ven*, y aixís ha succehit que la concurrencia ha alcanstat á molt aprop de 12,000 personas y 20,000 caps de bestiar de totes classes.

Los dias 26, 27 y 28 del passat, en que 's celebrá aquesta fira, presentava un magnífich aspecte 'l riu y la falda del Mitj-dia, aquell ocupat pel bestiar mular, caballar y burriscal, y aquesta pe 'l llanar y cabriu. Las vendas no foren tantas com se prometian los tractants, los quals demanavan per los magnífichs y gallardos matxos de quatre anys, de 12 fins á 20 unsas ó doblas de quatre.

Veus aquí una estadística molt aproximada á la veritat, del número de caps de bestiar que han concorregut á aquesta renombrada fira.

De *llanar* n' hi han concorregut 8.000 caps; se n' han venut 5,000 de 19 á 21 pessetas lo moltó y de 14 á 16 la ovella.

De *cabriu* 11,000; se n' han venut 4,000 de 22 á 24 pessetas lo crestat.

De *mular* 600; venuts 200 á preus exorbitants; s' han pagat los lletons de 500 á 600 pessetas cada un.

De *caballar* 150; venuts 60 de 240 á 400 pessetas cada un.

De *burriscal* 200; venuts 100 á preus molt variats, segons classe, y en general elevats.

De *porquí* 50; venuts tots. Concorreix molt poch bestiar d' aquesta classe, á consecuencia que desde 'l 1.er de Novembre venen comissionats de Catalunya y s' emportan tot lo bestiar porquí que ab tanta abundancia crien en aquet país; los garrins que s' han presentat s' han venut de 14 á 16 pessetas.

REVISTA VINÍCOLA

Segueix lo mercat encalmat y presentant igual aspecte al que vos anunciavam en nostra última revista; y si bé 'ls culliters sostenen y conservan sas pretensions, los compradors no aumentan y aquells, pot ser, se veurán obligats á abandonar aquesta exagerada actitud, á no tardar.

Molt poch á poch y de mica en mica 's va verificant la exportació de nostres vins, pero encara que en petites partidas y sense interrupció, aquesta situació sembla que no pot durar gayre.

A pesar de tot aixó, es cada any major la quantitat de vins espanyols que 'ls comisionats estrangers compran pera Fransa, y la dels que 'ls mateixos culliters importan directament. Aixó dona lloch á que cada vegada sian més alts los preus á que 's cotisan aquestos caldos, fins al punt de que ja no guardan relació 'ls preus d' aquí ab los que en los mercats francesos regeixen. Hi há qui desitja tancar las portas als vins espanyols, si 'l preu no 's moderan, y encara que seria major la exportació si 'ls preus no fossen tan alts, no obstant, precis es confessar que mentres en Fransa se guesca fentse vi de raims sechs, proba es de que necessitan imprescindiblement de nostres vins, sense contar ab que certas classes son irremplacables, y per lo tant, sempre serán solicitadas.

La quantitat total de vins espanyols exportats á Fransa, ab destí al comerç especial durant los nous primers mesos del any actual, ha sigut de 4.187,016 hectólitres, que evaluats, com han sigut, al preu mitj de 42 pessetas per hectólitre, representan un efectiu de 175.854,672 pessetas. Número que demostra d' un modo elocuent la importancia que ha arribat á adquirir en Espanya aquest ram de la riquesa pública.

Los preus continuan sense variació: los vins del Vendrell de 13° d' esperit, varian de 31 á 32'50 pessetas la carga. A Vilafranca de 28 á 30 pessetas los 120 litres, segons calitat. A Vilanova y Geltru, los preus se sostenen de 34 á 35 pessetas, encara que convé observar que aquets vins son molt solicitats en nostres mercats d' América.

A Manresa, la situació es la mateixa, encara que sembla activarse una mica la demanda.

De Calaf no hem pogut adquirir datos de la última quinzena.

Los vins de Cervera y Tárrega han experimentat una baixa de 2 á 3 pessetas per carga, á causa de la falta completa de compradors.

En quant á vins blancs, sembla notarse una mica mes d' animació, que en la quinzena anterior.

Barcelona 9 Desembre de 1881.—X.

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.

L' ART DEL PAGÉS

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA

REMEYS CONTRA LA FILOXERA

CONFERENCIA DONADA 'L 25 DE NOVEMBRE PER LO CATEDRÁTICH DE HISTORIA NATURAL DEL INSTITUT PROVINCIAL DE BARCELONA, DON MANEL MIR Y NAVARRO EN L' INSTITUT AGRÍCOLA CATALÁ DE SANT ISIDRO, SEGONS NOTAS TAQUIGRÁFICAS DE NOSTRE SERVEY PARTICULAR.

(Acabament.)

M. Planchon diu que es indemne la *vitis vulpina*; encara que, com he dit, s' enten per indemne 'l vegetal que pot viure ja per no esser atacat ja perque, no essent atacat no 'l perjudica; altres fan diferencia entre 'l que no es atacat (indemne) y 'l que essent atacat viu no obstant y la filoxera, y en aquest sentit alguns admeten la *estivalis*, la *cordifolia*, la *labrusca* y altrás, pero 'ls mateixos que aixó admeten, diuen; segons en lo país que viscan, segons sian los ceps més ó ménos potents, aixís sucumbirán ó no á la filoxera; de manera que dependeix de la potencia vegetativa, de las condicions especials en que 's troba tal ó qual cep, y com precisament aixó no porta en sí la indemnitat podém deduhir d' aixó que hi ha una sola especie indemne la *vulpina*, y respecte á las altrás especies citadas que 's consideran com á resistentes, es cuestionable si ho son ó no, perque sa resistencia dependeix d' una pila de circunstancias que es fácil que no hi concorrin sempre y sucumbeixin á la acció de la filoxera: aquesta es la veritat.

Tenim, donchs, que en realitat, respecte á la indemnitat molt poch podém assegurar; més los fets venen á corroborar que las especies indemnes son molt pocas ó no n' hi á cap.

Segona cuestió: *Si las condicions de nostra terra son apropiadas pera 'l cep americá.*

Las condicions de nostra terra... Per de prompte dech dir, que no hi ha estadística ni estudis fets sobre aquesta cuestió, y per consegüent que 's desconeixen quasi en absolut las condicions climatològicas y las condicions geognosticas de nostra terra en general; no hi ha donchs termes pera comparar l' estat ó condicions climatològicas y geognósticas de nostre país ab las dels Estats-Units. Sería molt fácil, quasi segur que estigués millorat nostre país; es fácil que tinga més condicions pera 'l

cep americà a quest que aquell, pero aixó considerat aixís en general y res més, perque hi ha que tenir en compte que del nostre país no 'n coneixem ni las temperaturas extremes, ni las temperaturas mitjas, ni tampoch las líneas isoterms, ni las líneas isoterms, ni las isoquímicas, es a dir, no coneixem res del estat higromètrich de cap de nostras comarcas, en una paraula estèm com a las foscas, no hi ha que preguntar res respecte de si en tal terreno predomina la sílice, en tal altre no hi predomina cap d'aquestos elements, sino que uns y altres hi son per igual; aixó considerat aixís, en general; pero especialment; tal terreno te una orientació, tal altre un altra distinta, tal terreno té unas condicions topogràficas, tal altre unas altres. Aixó ho sabem en general també, pero en absolut no s'ha fet cap estudi fixo.

Donchs bé; pera que nosaltres poguessem assegurar que tal ó qual especie americana pot viure en tal ó qual lloch, fora precis que per endavant se tinguessen datos fixos respecte a totas aquestas condicions; y com aquestos datos no s'tenen, se compren que tot lo que podem fer respecte a la cuestió de si 'ls ceps americans viuen ó no en aquest país ha d'esser mirar de ensajarlos en diferents llochs. Jo crech que ara com ara ja no hauriam d'estar en l'ensaig, sino en la aplicació de remeys.

Tercera cuestió: *qualitats del fruyt que produheix y necessitat dels empelts.* L'altre dia tingui'l gust de sentir al meu estimat amic lo Sr. Tobella, que digué que no obstant d'haverse obtingut lo vi dels ceps americans que ell observà no en un celler, sino en un laboratori y d'una manera, per consegüent, lo més exquisida possible, la varietat Jacquéz, trobà que donava un vi bastant semblant al nostre vi negre per la coloració; y desseguida afegí que tenia un gust com de mora que 's separava del gust de nostres vins europeus, sobre tot del espanyol. Es veritat que no s'ha tractat encara la cuestió de la riquesa alcohólica, pero no obstant y aixó diré que la riquesa alcohólica de nostres vins es en general superior a la dels vins americans. Item més diré, que'l fruyt americà en sí, està molt per sota de nostres fruyts, y sino aquí van probas.

Lo mateix Sr. Tremols al ressenyar son viatge als Estats Units, diu que no pogué trobar cap vi pur: es a dir, que en los Estats Units no s'espendeix vi pur; hi ha dificultat d'obtenirlo, fotes barrejat ó compost. Pero no n'hi ha prou ab aixó; no solament no s'obtenen vins purs, sino que s'han fet experiencias pera poder aclimatar lo cep europeu, es a dir l'originari d'Assia; més encara 'ls mateixos homes que s'dedican a la cuestió de viticultura y vinicultura a América posan en dubte avuy si'l cultiu del cep es ó no apropiat pera aquell terreno. ¿Qué v'ol dir tot aixó? Vol dir que 'ls fruyts que s'produheixen ab los cep a

americans ahont son indigenas, no son ni de molt los nostres perque 's veuen obligats a obtenir vins compostos, no podent-los obtenir purs; que s' han fet ensaigs pera aclimatar ceps dels nostres, posantse en tela de judici si es apropósit aquest terrenó pera 'l cep, cosa que nosaltres no fem perque sabem que nostre terrenó ja es bó, limitantnos á fer tots los possibles pera que desaparegan nostras vinyas.

Queda sentat en tesis general que 'ls vins americans están molt per sota dels fruyts y caldos que de las nostras vinyas obtenim. Es clar que si 'ls fruyts que produheixen los ceps americans son de pitjor condició que 'ls nostres, podem obtenir fins á cert punt una compensació fent servir de patró ó empelt al cep americá pera nostres ceps.

Aixó no té retop, perque sabem que en que tinga un pres-seguer la soca de admetller, lo fruyt son préssecs, y que si á la soca d' un cep americá s' hi empelta un cep dels nostres lo producte que obtindrem será nostre producte; aixó 's compren perfectament, pero quan parlarem d' aixó ja veurem los inconvenients que ofereixen aquestos empelts.

Per consegüent, ja tenim que 'ls ceps americans, fins donat cas de que poguessen viure en nostre terrenó, que no sabem si hi tindria una bona habitació, no 'ns proporcionarian un resultat igual al que 'ns proporcionan los ceps nostres.

Quarta cuestió: *manera de produhir los ceps americans, inconvenients que ofereix la reproducció per llevar.*

Donat que admetem ja lo que porto indicat y admetessem com á bó que poguessen viure en nostra terra los ceps americans, etc., etc., s' ofereix desseguida la cuestió de dir ¿podem reproduhirlos? Se dirá, poden reproduhirse per llevar, per estaca, per empelt, etc., pero que donada nostra llegislació actual en los llochs ahont no hi ha filoxera no s' poden importar arrelats los ceps: s' han de sembrar pera obtenirlos y jo vaig á exposar los inconvenients que hi ha en la sembra del cep.

Primera dificultat, la d' obtenir llevar que sia verdaderament la de la planta que se 'ns diu. La majoria de las vegadas las llevors que s' obtenen comprantlas son especies distintas de las que s' diuen: aquesta es la veritat. Pero fins admetent que vingán las especies que s' demanan completament puras, si se 'm permet la expressió, sembrada la llevar, lo cep tarda, com tots vosaltres sabeu, lo menos tres ó quatre anys á poder donar resultats. Pero no es aixó sol, sino que fins obtenint las llevors directament de la planta mare y suposant que no s' cullin unas llevors per altres, los fets nos ensenyan que las llevors de la planta mare no sempre s' reproduheixen ab los mateixos caràcters que la planta mare tenia. No es aixó sol tampoch, sino que admetent, lo que no s' pot admetre per regla general, que sia

la llevar d' una especie pura y reproduhesca 'ls ceps ab tots los caràcters inherents a la mateixa, se sab que al cap de dos ó tres generacions, tenen las plantas tendencia á recuperar sa forma salvatge, surtint de sa forma cultivada.

Si, donchs, la reproducció per llevar ofereix la tardansa per obtenir resultats y per últim se sab ab seguretat que han de degenerar, tot aixó son altres tants inconvenients que ns ofereixen los ceps americans.

Donat que tot aixó logri salvarse, que tinguem llevar pura, que no degeneri y reproduheixi plantas iguals á la mare, que pugui viure en nostre país, que se li esculleixi un terrenó apropiat, que s' fassin aquestos estudis de que vos he parlat, en una paraula, que s' solventin tots aquestos inconvenients, queda sentada la base de que 'ls fruyts que produhirán no són los nostres y que hi ha necessitat d' empeltarlos.

Y aquí la quinta dificultat ó cuestió. Hi ha que dilucidar, respecte dels empelts, primer ¿lo cep de tal ó qual especie ahont viurá millor ó viurá igualment per tot arreu? Lo segon no es admissible. Lo cep necessita ó exigeix (y ho ha demostrat la practica) terrenos specials.

Donat cas que viscan, admés que viscan aquinas especies dels americans serán mes apropiat per servir de patró de tal ó qual especie de las nostras que també necessitará condicions apropiat per viure? Es una cuestió per solventar també. Los homes que n' han tractat, indecisos, uns diuen que es bona tal ó qual varietat, pero estan cambiant d' opinió á cada punt. Perqué? Perque no s' ha dit la veritat de la cosa, en una paraula, si per una part veym la necessitat dels empelts, per altra part veym que nobis diu quina classe d' empelts son los mes apropiat, ni quins ceps americans convé adoptar com á patrons y quins viuen millor, donadas tals ó quals condicions, es á dir, una pila de questions per resoldre desde 'l moment que volém fitarnos en brassos dels ceps americans, y tots los que ns han proposat los ceps americans com un medi salvador, una de los, á mon entendre (ja he dit que dich lo que sento), ó bé no han estudiat totes aquestas questions ab lo criteri y latitut que s' mereixen, lo de no, portan miras que no vull calificar.

Tenim, donchs, que 'ls ceps americans ofereixen una serie de dificultats: la substitució de nostres ceps pels americans es un problema complex, indeterminat, y que tardará á mon veure en poderse determinar de una manera absoluta. No obstant ¿voldrá dir aixó que abandonem tota esperansa de salvació? No, res d' aixó lo que vol dir es que no aném á cegas, que si s' plantan ceps americans y s' empeltan, se fassin los experiments de manera que al mateix temps poguem conèixer tots los extrems que s' necessitan per plantar després nostras vinyas,

poguém donarnos compte de las condiciones que exigeix la vida de aquellas plantas.

Hi ha més encara; darrerament M. Mayet admet que, al ménos los ceps americans, venen á esser un atractiu pera la filoxera. S' ha demostrat que ahont hi ha ceps americans la filoxera no 's posa en los ceps europeos; de manera que 'ls ceps americans en los llocs ahont no hi ha filoxera son més un perill que altra cosa. Per aquesta raó, y tenint en compte aixó, deya jo molt temps ha: que s' estableixin vivers ab las degudas precaucions; perque ja allavors coneixia una mica lo que ara 's posa en evidència.

Ara bé, no obstant y tots aquestos inconvenients, repeteixo apodém nosaltres dir que rebutjem los ceps americans? No, repeteixo, que hi ha necessitat de plantar ceps americans en llocs á proposit, pero que 's fassa de la manera sensata, de la manera racional que convé, y no que 's vagi á cegas com he indicat.

Si 'ls ceps americans nos ofereixen tants inconvenients; si 'l cultiu directe d' ells no 'ns pot proporcionar lo fruyt que 'ns proporcionan nostres ceps; si per bons que fossen, dema que nostres ceps sucumbissen á la filoxera haurian de passar molts anys fins que tinguessen cullita dels ceps americans, se compren que 'ns vejem obligats á conservar nostres ceps per tots quants medis se trobin. La desaparició de nostres ceps, á mon parer, seria la més gran desgracia, la ruina y la miseria del país.

Ara bé; pera conservar nostres ceps ¿quins medis podém posar en joch? Per una part ja he dit que deuen pendres algunas precaucions respecte de la provincia de Barcelona; es la obligació que tinch com á individu de la Junta de defensa contra la filoxera, tractantse d' Espanya en que hi ha tanta extensió de vinyas no invadidas, gracias á Deu: jo francament evitaria per tots los medis, per més dificultats que hi hagués, per una part la introducció de substancias contumassas; per altra part establiria una vigilancia exquisida, y allá ahont se presentés un foco de filoxera, ja vaig dir allavors y dich ara sense contemplacions de cap mena 'l destruiria, pero no 'l destruiria partint del centre cap á la periferie, sino al revés, acorralaria á la filoxera de la periferie cap al centre, es á dir partiria de la part que estés encara sana y acabaria ab los focos, destruiria, arrasaria per complert fins á arribar al foco filoxerich. Aquest es lo meu modo de pensar.

Senyors, quan á consecuencia d' una afecció 's presenta un individu ab un membre cangrenat ¿qué es lo que fa 'l cirurgiá? No comensa per tallar la part cangrenada sino que talla desde la part sana y separa aixís tota la porció cangrenada. Aixó es

lo racional, lo lógich: donchs de la mateixa manera procediria respecte á la filoxera.

Tots los demás medis, la submersió ó inmersió son impossibles de verificar en nostre país; l'enarenament, lo posar arena en condicions convenientes, en cantitat suficient es impossible de practicar: los insecticidas, lo sulfuro de carbono, los proto-carbonats, senyors, donan resultats però no son ni de molt satisfactoris. No estém veient que nostres vehins están combatent de bó y millor y están perdent lo dormir ensajant medis que produheixin algun resultat, pero no d' una manera general? Y la proba está en que están fent tots los que poden pera trobar un medi pera combatre á la plaga; si l' tinguessen no l' buscarian.

Jo no dich pas que s' rebutin aquestos medis: res d'aixó. No s' pot negar que s' han obtingut resultats ab los insecticidas, pero aquestos resultats no están á la altura de las necessitats, son en general problemátichs, s' enten donantlosi una aplicació general.

Donchs bé; tenim, y es la veritat que als ceps americans podran esser un recurs extrém, y molt digne de tenirse en compte; tenim que als insecticidas empleats serán un remey paliatiu pero no es absolut avuy dia. Y ara entro de ple á parlar d' una altra cuestió: de la necessitat, de la conveniencia quan ménos en que estém de emplear tots aquells medis sian de la classe que s' vulga que s' encaminin á obtenir lo resultat que os parlava avans; la conservació de nostras vinyas.

Jo, senyors, com á metje que só, dech dir que quan á consecuencia de trobarme davant d' un malalt patint d' una afecció que podém dir racionalment que la ciencia no te remey pera combatrela, se m' proposa un medi empírich, si el medi empírich que se m' proposa judico ó veig que no pot perjudicar, no m' oposo á que s' emplehi. La raho es clara; comenso per dir: la ciencia es impotent, en la casa se m' diu: sens ha dit tal ó qual remey que sot donar bons resultats. Si pogués perjudicar al malalt y pogués durlo á un fi desastrós, naturalment m' hi oposaria; pero si per una part sé, que l' remey empírich que s' proposa no pot perjudicar al malalt, relativament á la afecció que pateix, y per altra no se si pot donar bons resultats, lo natural es que diga, y ho dich quan tal cas se m' presenta: que s' emplehi aquest medi. Donchs, senyors, respecte á las vinyas estém en aquest cas: la ciencia diu, tant en los discursos que s' han pronunciat, com en tots los medis proposats; en tot lo que s' ha dit y escrit: no tenim cap medi infalible, y no obstant la filoxera ns va invadint.

Aquesta es la situació. Donchs si ns trobem ab que la ciencia no ns posa á la má un medi pera deslliurnos de la desgracia,

si demà ó avuy se presenta, ó s' ha presentat un medi empírich que no puga perjudicar á nostres ceps, y per altre part tal vegada puga donar bons resultats, lo racional es emplearlo; y al emplearlo ferho de tal manera que poguém verificar una observació detinguda, que poguém seguir pas á pas los resultats que obtinguém, pera poder veure si aquestos resultats son positius y llavors utilitzarlos, ó si son negatius, rebutjarlos. Aixó es lògich.

Donchs bé; estant la cuestió en aquest terrenó, vull parlar d' aquest medi empírich que se 'ns ha vingut á sobre; l' Oli-Roux: alguns medis empírichs s' han alabat, y, ensajats no han donat resultats; pero jo dech parlar partint de datos fixos: per una part ab fets pràctichs meus y per altra ab lo que he pogut recullir d' haverho sentit á dir ó llegit, de tot lo qual pot ser, pot ser, poguém obtenirne algun resultat.

Quan se tingué, per primera vegada, noticia á Barcelona del Oli-Roux, jo vaig proposar en la Junta de defensa, que s' ensajés, perque jo proposo que s' ensaji tot, y encara que crech que s' feu, no he pogut saberne 'l resultat. Pero un amic meu l' ensajà també en duas plantás: un gerani y una perera. Lo gerani si no era mort, poch se n' hi faltaba: no tenia més que dos petits botons á prop de l' arrel, pero estava completament sense fullas, no obstant y estar en la temporada de estiu; á son temps havia tret flors, pero ja li havian caygut en una paraula, s' estava morint. Se li posá l' Oli-Roux, y al cap de molt poch temps, lo gerani dels dos botons que estavan prop de las arrels, no obstant d' estarja fora de temporada, ne tragué quatre fulletas primordials, seguint molt temps vert y ufanós com si volgués tornar á florir. En quant á la perera havia tret noves fullas, y está florint estant en época distinta de la de florescencia. Aquest es un fet positiu: pero vaig veure que encara mon amic descuydá bastant las observacions, y volguí ferlas per mi mateix. A falta d' altre lloch millor, tenia una pomera en una caseta que tinch á Sant Gervasi, que estava casi morta, de tal manera, que no havent produhit may fruyta, l' havia empeltat de perera, més l' empelt no havia anat bé, havent donat sols dos brotets per sota l' empelt. Hi vaig aplicar l' Oli-Roux, y 'ls dos brots han crescut extraordinariament: de l' un se n' han tret quatre pomas, que cada una, sense exagerar pensava nou unsas. Aquestos son fets positius; pero aném més enllá; faig referencia á mon estimat amic lo Sr. Tobella. Després de sa lluminosa conferencia, m' hi vaig acostar preguntantli: ¿es veritat que las vinyas que V. ha vist filoxeradas estavan en millor estat? Si senyor. Més en Agost últim s' enviaren comissionats per la Societat hortícola de Marsella, é informaren sobre 'ls resultats obtinguts ab l' Oli-Roux, y sos informes son

altament favorables, de manera que no solzament se li concedí medalla al inventor, sino que se l'ha proposat pera la gran medalla. Aquestos son fets positius, uns que jo he vist, altres que se per haverlos sentit a personas que estimo y que no tenen interès en enganyarme. Quan dias passats ns deya l Sr. Tobe-lla: jo no sé si l Oli-Roux era la causa d'aquells bons resultats obtinguts, pero la cuestió es que hi havia diferencia entre l tros de vinya que observavam y las del voltant jo entre mi deya: no, es efectivament l Oli-Roux perque se va en busca de un medi y l que l tingues, indubtablement hauria dit la veritat sobre l nom del experiment; y com que no crech que tinga interès ningú en anomenar Oli-Roux empleant altre medi, per aixó crech que era efectivament l Oli-Roux y no altre l que produhi ls bons resultats obtinguts.

S'han oposat una porció d'objeccions: la primera vegada que vaig parlar del Oli-Roux se m'objecta que tota substancia grassa es difícil d'esser absorbida. Segons sembla l Oli-Roux no mata la filoxera sino que dona major potencia al cep ó plan- tas a que s'aplica. Jo crech que la explicació no es tan difícil: en primer lloch no sabem sa composició; en segon lloch sabem la facilitat ab que s converteixen los ácits grassos en substan- cias absorbibles transformantsels en sals, lo que passa sovint en nostra economia. Nosaltres tenim que ls oleats y margarats son absorbibles en forma de sals. Los oleats y margarats no son absorbibles y no obstant ningú nega que pogan transfor- marse en substancias assimilables. Aixó es lo que pot dirse avuy. Per altra part jo vaig a buscar los fets y aquestos, des- prés d'una observació detinguda, me manifestan que efectiva- ment aplicant tal ó qual procediment adquireix lo cep major potencia, dona la terra major força de vegetació, de manera que la vida del cep es compatible ab la de la filoxera; se com- pren, donchs perfectament que en los punts ahont hi ha filo- xera estem obligats a emplearlo y en los punts ahont no n hi ha estem obligats a ensajarlo. La raho es convincent: ¿ha de perjudicar a la planta? Se ns deya l altre dia per un de nostres consocis: pot haverhi dificultats, «si l cep adquireix major po- tencia, la adquirirá empobrintse l terreno.» Contestació meva: ¿y per ventura si adquirissen major potencia, los elements que extragués del terreno, no tenim a ma poderhi fer recuperar de nous? ¿Qué necessitan avuy res d'abono? Si la producció es superior a lo que necessita posemhi més. Un altre ns feu altre objecció y ns digué: «es molt fácil que en mos vinyats tot se converteixi en sarments y fullas y no m donguin fruyt.» Senyors ¿no tenim medis en la manera de cultivar pera evitar en molts ocasions aquestos inconvenients? Y per altra part ¿que es lo que jo proposo? Un ensaig senzillament; que posém

en joch tots los medis que pugan conduhirnos á conseguir un resultat tal com desitjem. Res aném á perdre. ¿Veyém que no donan los resultats desitjats? Estém en ocasió de dir: no acceptém aquest medi. ¿S'hi va á perdre gran cosa en que s'ensaji? Que 'ls nombrin comissions pera que tals ó quals propietaris disposin de tals cepes ó plantas pera que 's puga ensajar d'Oli-Roux. No crech que hi haja dificultats y en cambi ventatjas que podém obtenir: las que 'ls fets venen á corroborar; tenim un altre medi que oposar á fi de que no 's destruheixin nostres vinyats.

Jo crech que en realitat venim obligats á ensajar aquest procediment que als ulls de tothom que judiqui racionalment no ns pot perjudicar y en cambi pot donar exelents resultats si efectivament es lo que jo entench. Y á fi de no cansar més al auditori, finalisaré donant las gracias per una part per la benevolencia que ha tingut ab mi; y per altra, formulant una protesta: lo que he dit ho dich per lo que sento; no tinch altre objecte que afavorir los interessos del meu país, que veig seriament amenassats, y no tinch altra mira, no crech que ningú puga tenirla, sino la de que 's fassi 'l bé per lo sol mérit de fer lo bé. He dit. (Aplausos).

NOTICIAS AGRÍCOLAS

Societat d'estadística de Marsella.—Lo dijumejé passat tingué lloch la sessió de recompensas y entre ellas fou concedida una gran medalla á Mr. Roux per son *oli anti-filoxerich ó adob morambich*.

Exportació de bestiar.—La exportació de bestiar boví de Galicia als ports d'Andalucía's reanima. Darrerament han sortit de Vigo pera Cádiz dos vapors conduhint 210 caps.

Ayans, los traficants gallegos feyan las remesas per son compte, y ara son los andalousos los que acudeixen á las firas gallegas y fan las compras. Ha prés també molt increment la exportació del bestiar en Inglaterra per lo port de la Coruña, á causa de la cast total desaparició de la *glosopeda*. Molts dels caps que s'embarcan portan los nous cascós que reemplassan als ungllots desgarnits per la malaltia.

En Mallorca es també molt activa la exportació del bestiar perquè, especialment pera Catalunya. Se calcula en 16000 caps la exportació anyal, qual valor no baixa de 13 á 14 milions de rals.

Castelló de la Plana.—La canya de sucre está passant per un períodó de proba en aquesta horta. ahont se cultiva la suficient pera donar abast al dos ingenis instalats en aquesta Plana. Las neus que cubriren las montanyas d'aquesta provincia y un altre nevada que 's repetí després, mantenen en congoixa á tots los cultivadors. Per ara res pot encara presagiar-se sobre si la baixa temperatura que experimentém haurá causat percanços á la canya; si tal succehís, seria un cop fatal pera la estensió del cultiu, que alguns han acceptat ab repugnancia.

L'aparat de plujas s'ha convertit en neu en las montanyas y una plujeta en las planuras, insuficient pera las atencions del arbrat y també dels sembrats, y sobre tot mes insuficient pera proporcionar la deguda rahó als nous y numerosos vinyats que s'han plantat. Lloable seria aquest nou y multiplicat cultiu, tractantse de terrenos herms y també d'alguns destinats á cereals, pero cuan incitats molts pe'l seu de la ganancia, han arrancat, com succeheix aquí y pobles vehins, estensos y desarrollats garroferars, convertintlos en novas plantadas de vinyats, es per demés vituperable, y ha de venir dia que aquestos tals han de lamentar sa errada. May es admisible, tractantse de garroferars, lo pretext de que eran peresosos y llevavan poch fruyt, perque en mans de personas industriosas, per lo cultiu, poda, empelt ó multiplicació de mascles, produheixen sempre sanejats fruyts.

Alcalá.—Hi ha gran paralisació en las compras del vi, de modo que molts propietaris se dedican á vendrel á la menuda, perque'l comer está molt callat. Lo preu d'aquest lliquit, encara que nominal, es de 13 rals cànter, ó sia 11 litres 77 centilitres.

També ns diuen que s'está molent la oliva, qual classe es aquest any superior, á pesar d'haverse corcat una mica'l fruyt ab las calors del passat Novembre. Son preu, 33 rals arroba valenciana.

MERCAT DE TARONJA.

Diuen de Castelló de la Plana que la extracció de la taronja dona comens en lo present any ab los millors auspici als paissos estrangers. Sempre succeheix lo mateix: las primeras remesas á Inglaterra y Fransa obtenen molt bons preus, s'animan ab tal motiu los confeccionadors, posan en activitat tots sos medis pera preparar la major quantitat possible de caixas; los hortelans, en vista d'aixó, extreman sas pretensions y la taronja arriba á adquirir en las hortas lo preu de 15 pessetas lo miler; aixís y tot, s'acumulan en los magatzems grans acopis; los vapors omplan sas bodegas de caixas en Valencia, Burriana, Almazora, Castelló y altres punts, y tal abundancia en los mercats estrangers, abarateix l'article. A la gran concurrencia en los mercats hi ha que afegir altraz circumstancias que contribuheixen al idéntich resultat de la depreciació d'aquest fruyt. La confecció acelerada y en molts cassos defectuosa, la acumulació de grans partidas de taronja en los magatzems y sa permanencia en ells durant més temps del ordinari, los accelerats y mal acondicionats transports als punts d'embarch, la estancia de la mercancia en la platja, exposada á la acció dels agents atmosfèrics, y apart d'aixó la manera brusca com se tractan las caixas, tant al embarch com al desembarch, ocasionan la fermentació, pudridura ó inutilisació de part del fruyt, y encara que no sia més que'l mal aspecte á sa arribada als mercats estrangers, son concausas que contribuheixen en las segonas y multiplicadas remesas, á sa depreciació. D'aquí'l marasme que s'ha apoderat, no sols dels confeccionadors, sino dels hortelans; fet que's repeteix d'alguns anys ensá en vigílias de Nadal. Comensá en últims d'Octubre y primers de Novembre, pagantse'l miler, sense distinció de classes, á 50 rals, puja á la meytat y últim del citat, á 14 y 15 pessetas, y avuy apenas hi ha confeccionadors que paguin á 50 rals las de primera y segona mida, deixant en los arbres los de tercera y quarta. Pero es de esperar, com ha succehit altres anys, que's restabliran las tranzaccions y ls

preus recobrarán sa normalitat, en benefici d' hortelans y confeccionadors.

La Revista Comercial diu lo següent:

«Encara que no tan activa com la passada quinzena, ha continuat bastant animada la exportació de la taronja, durant lo período que ressenyém avuy.

Los principals destínos han sigut los d' Inglaterra y América, quals mercats están avuy en baixa; pero en particular los d' Inglaterra, ahont la aglomeració d' arribadas ha impresionat las subastas, donant resultats poch satisfactoris.

Creym que aquest estat de cosas variará en las subastas de Nadal, pera quan deuen arribar á Inglaterra algunas remesas de fruyta bona, sortidas d' aquest port (Valencia).

Y si s' suspen la confecció per alguns dias y comensa ben organizada la exportació de la segona temporada, no dubtém s' alcansin bonas vendas, que vingán á compensar las que ara s' han portat á cap ab pérdua, degut, segons dihem, á la aglomeració d' envíos.

Los preus se sostenen los matelxos: á 1'25 y 1'50 pessetas la arroba en la Ribera y 2'50 y 1'5 miler en la Plana »

Com succeheix tots los anys en los dias que precedeixen á las festas de Nadal, los embarchs de taronja han menguat molt y no s' reanimarán fins á mitjans de Janer. Los preus de 4 y 1'12 y 5 rals son casi nominals. Aixó contribuheix molt los mals preus que la fruyta ha alcansat á Inglaterra, segons tenim ja manifestat. Aixís ho confirma també l' *Eco del Júcar*, setmanari d' Alcira, que diu lo següent en son últim número:

«Després de las noticias que sobre taronja donem en nostre últim número, continuaren en baixa ls preus á Inglaterra, degut al mal estat en que arribaren las caixas, per manera que ls cárrechs per *Sesostis, Hispania y Medusa* s' realisaren desde 5 á 9 schelins las 420 y 490 y 9 á 14 selected y llargas.

Posteriorment arribaren, entre altres, los vapors «*Ardanhan y Shamrock*», que descarregant la fruyta en millors condicions, obtingueren en la subasta de 12 del corrent, 9 á 11 1'12 schelins caixas de 420 y 490, y fins 15 schelins selected y llargas.

No obstant de que una mica milloraren los preus sobre las d' anteriors vendas, encara ofereixen sensible pérdua, y desitjem confiadamet que las novas arribadas, menos abundantas y en vigílias de festas, obtingan millors vendas y permetian compensar aquells quebrantos.

Las llimonas s' han realisat més favorablement desde 15 á 23 schelins caixa, y las de sebas aprop de 11 schelins.

A Marsella s' han venut últimament las caixas de taronja de 240, 312, 420 y 490 de 20 á 21 franchs, y ls cárrechs en orri que anavan arribant de nostra costa á 40 franchs lo miler, pero en espera de varias e importantes arribadas s' opinava per la baixa »

CEREALS Y LLEGUMS.

Figueras.—Blat, á 27,50 pessetas l' hectólitre.—Mestall, á 28'88.—Ségol, á 19'38.—Ordi, á 13'13.—Cívada, á 12'50.—Blat de moro, á 17'50.—Mill, á 20.—Panis, á 25.—Monjetas, á 32'56.—Clurons, á 37'50.—Fahas, á 18'13.—Pabons, á 18'75.—Vi, á 36.—Aygwardent, á 75.—Oli, á 74'60.

Gerona.—Blat de 1.ª classe, á 25 pssetas la cuartera de 80 litres.—De 2.ª, á 22.—Mestall, á 18.—Ordi, á 10'50.—Blat de moro, á 15'50.—Monjetas, á 26.—Fabas, á 14'50.—Mill, á 16.—Fajol, á 15.—Cibada, á 10.—Vessas, á 15.—Ségol, á 20.—Ciurons, á 30.—Farina de 1.ª classe, á 22 quintá.—De 2.ª, á 20.—De 3.ª, á 18.

Olot.—Blat de 1.ª classe, de 82 á 89 rals quartera de mida nova.—De 2.ª, de 78 á 86.—De 3.ª, de 74 á 82.—Mestall, de 66 á 74.—Blat de moro de 51 á 58.—Fajol, de 48 á 52.—Monjetas, de 76 á 100.—Ordi, de 46 á 50.—Ségol, de 60 á 64.—Mill, de 56 á 60.—Panís, de 76 á 80.—Fabas, de 60 á 64.—Cibada, de 40 á 44.—Blat fort, de 68 á 72.—Id. ab ordi, de 44 á 48.—Id. ab vessas, de 56 á 60.—Vessas, de 60 á 64.—Ous, de 36 á 38 cuartos dotzena.

Vich.—Xexa, á 17'50 pssetas la quartera.—Forment, á 16'25.—Mestall, á 11'75.—Ségol, á 10'50.—Ordi, á 9.—Cibada, á 7.—Espelta, á 5'50.—Blat de moro, á 12'50.—Mill, á 12.—Fajol, á 11.—Fabas, á 12'50.—Llegum, á 12'50.—Fasols, á 20.—Ciurons, á 20.

Vilafranca del Panadés.—Vi pera embarcar, de 110 á 120 rals carga.—Id. blanch, de 90 á 100.—Id. pera taberna, de 90 á 100.—Id. pera cremar, de 42 á 44.—Anissats de 30º, de 100 á 110 la xeressana.—Esperit de 35º, de 1760 á 1780.—Id. de brisa, 1240 á 1280.—Farina de 1.ª classe, de 82 á 88 quintá.—Id. de 2.ª, de 72 á 76.—Id. de 3.ª, de 56 á 58.—Blat, de 80 á 82 quartera.—Ordi, de 36 á 37.—Guixas, de 52 á 54.—Fabons, de 50 á 52.—Blat de moro, de 46 á 48.

REVISTA VINÍCOLA

Los compradors tant nacionals com estranjers continuan retrets. Sembla com si s' haguessen donat la consigna de veure venir. Aquesta situació anormal no s' esplica d' altre manera que per las inmoderadas previsions dels culliters que han cregut de bona fe que duraria molt lo calor ab que 'ls estranjers, y casas del país compraren á preus fabulosos. Hi ha qui s' arrepenteix ja de tal entussiasme y qui busca desferse de lo que comprá ab pérduas molt sensibles. Los compradors, donchs, están excessivament reservats, lo qual farà á nostre entendre, que 'ls preus actuals no podrán sostenirse y baixarán forsosament á principis d' any nou. En los mercats del Vendrell, Vilafranca. Sant Sadurní y Vilanova, quals vins son solicitats pera América, regna una gran calma; á Cervera, Tárrega y altres punts de la Segarra han sufert ja una baixa de 5, 6 y 7 pssetas per carga á causa de la ausencia absoluta de compradors. Los vins pera embarch continuan sense variació de 38 á 39 pesos forts pera la Isla de Cuba y de 41 y 112 á 42 pera Montevideo y Buenos Aires per pipa catalana á bordo.

De tots modos, en las quatre provincias catalanas regna la mes completa calma respecte al comers de vins. Los comerciants que exportavan aquest líquit pera Fransa, no 's decideixen á operar en vista de la exigencia dels culliters d' aquestas provincias.

Aixó y la época en que 'ns trobém, en la qual ningú pensa sino en los balansos de cap d' any, fa que 'l negoci estigan més paralisats encara

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.